

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje,

- 1) Bez uszczerbku dla specjalnych zasad proceduralnych, ustanowionych w rozporządzeniach dla niektórych sektorów, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w odniesieniu do pomocy we wszystkich sektorach; do celów stosowania art. 77 i 92 Traktatu, Komisja, na podstawie art. 93 Traktatu, posiada szczególną kompetencję decydowania o zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem w trakcie przeglądu istniejącej pomocy, przy podejmowaniu decyzji w sprawie nowej lub zmienionej pomocy oraz przy podejmowaniu działań dotyczących niezgodności z jej decyzjami lub z wymogiem dotyczącym zgłoszenia;
- 2) Komisja, zgodnie z orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich opracowała i ustanowiła spójną praktykę stosowania art. 93 Traktatu oraz ustanowiła pewne zasady i przepisy proceduralne w szeregu komunikatów; właściwe jest, w celu zapewnienia efektywnych i skutecznych procedur zgodnie z art. 93 Traktatu, skodyfikowanie i wzmocnienie tej praktyki w drodze rozporządzenia;
- 3) rozporządzenie proceduralne w sprawie stosowania art. 93 Traktatu zwiększy przejrzystość i pewność prawną;
- 4) w celu zapewnienia pewności prawnej właściwe jest określenie okoliczności, w jakich pomoc ta zostanie uznana za pomoc istniejącą; urzeczywistnienie i umocnienie rynku wewnętrznego jest procesem stopniowym, mającym odzwierciedlenie w ciągły

¹ Dz. U. C 116 z 16.04.1998, str. 13.

² Opinia wydana dnia 14 stycznia 1999 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz. U. C 284 z 14.09.1998, str. 10.

rozwoju polityki pomocy państwa; uwzględniając ten rozwój, niektóre środki, które w chwili wprowadzania w życie nie stanowiły pomocy państwa, mogły od tamtej pory stać się pomocą państwa;

- 5) zgodnie z art. 93 ust. 3 Traktatu, wszelkie plany przyznawania nowej pomocy mają być zgłaszane Komisji i nie mogą zostać wprowadzone w życie przed zatwierdzeniem ich przez Komisję;
- 6) zgodnie z art. 5 Traktatu, Państwa Członkowskie są zobowiązane do współpracy z Komisją i do dostarczania jej wszelkich informacji koniecznych dla wykonywania przez Komisję jej zadań na mocy niniejszego rozporządzenia;
- 7) termin, w którym Komisja dokonuje zakończenia wstępnego badania zgłoszonej pomocy, powinien zostać określony jako dwa miesiące od otrzymania kompletnego zgłoszenia lub od otrzymania należyście uzasadnionego oświadczenia zainteresowanego Państwa Członkowskiego, że uznaje ono zgłoszenie za kompletne ponieważ dodatkowe informacje, o jakie zwróciła się Komisja, nie są dostępne lub już zostały dostarczone; do celów pewności prawnej badanie to powinno zostać zakończone decyzją;
- 8) we wszystkich przypadkach, gdy w wyniku wstępnego badania Komisja nie może stwierdzić, czy pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, należy wszcząć formalną procedurę dochodzenia w celu umożliwienia Komisji zebrania wszystkich informacji, jakie są jej potrzebne dla oceny zgodności pomocy oraz dla umożliwienia zainteresowanym stronom przedstawienia swoich uwag; prawa zainteresowanych stron mogą być w najlepszy sposób chronione w ramach formalnej procedury dochodzenia, przewidzianej w art. 93 ust. 2 Traktatu;
- 9) po uwzględnieniu uwag złożonych przez zainteresowane strony, Komisja powinna zakończyć badanie w drodze ostatecznej decyzji jak tylko usunięte zostaną wątpliwości; właściwe jest, w przypadku gdy badanie to nie zostanie zakończone po upływie 18 miesięcy od wszczęcia procedury, by zainteresowane Państwo Członkowskie miało możliwość wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji, którą Komisja powinna podjąć w ciągu dwóch miesięcy;
- 10) w celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego stosowania zasad pomocy państwa, Komisja powinna mieć możliwość cofnięcia decyzji opartej na nieprawidłowych informacjach;

- 11) w celu zapewnienia zgodności z art. 93 Traktatu, w szczególności z obowiązkiem zgłoszenia oraz klauzulą zawieszającą w art. 93 ust. 3, Komisja powinna zbadać wszystkie przypadki pomocy przyznanej bezprawnie; w interesie przejrzystości i pewności prawnej ustanawia się procedury stosowane w takich przypadkach; w sytuacji gdy Państwo Członkowskie nie zastosowało się do obowiązku zgłoszenia lub klauzuli zawieszającej, Komisja nie będzie związana terminami;
- 12) w przypadkach pomocy przyznanej bezprawnie Komisja powinna posiadać prawo uzyskania wszystkich koniecznych informacji umożliwiających jej podjęcie decyzji oraz bezzwłoczne przywrócenie, gdzie jest to właściwe, niezakłóconej konkurencji; dlatego też właściwe jest umożliwienie Komisji przyjęcia środków tymczasowych skierowanych do zainteresowanego Państwa Członkowskiego; środki tymczasowe mogą przyjąć formę nakazów informacji, nakazów zawieszenia i nakazów windykacji; Komisja powinna mieć możliwość w razie niezastosowania się do nakazu informacji podjęcia decyzji na podstawie dostępnych informacji, oraz w razie niezastosowania się do nakazów zawieszenia i windykacji skierowania sprawy bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 93 ust. 2 akapit drugi Traktatu;
- 13) w przypadkach pomocy przyznanej niezgodnie z prawem, która nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, skuteczna konkurencja powinna zostać przywrócona; w tym celu konieczne jest, by pomoc ta, włączając odsetki, została bezzwłocznie odzyskana; właściwe jest, by windykacja takiej pomocy została przeprowadzona zgodnie z procedurami prawa krajowego; zastosowanie tych procedur nie powinno, przez uniemożliwienie bezzwłocznego i efektywnego wykonania decyzji Komisji, utrudniać przywrócenia skutecznej konkurencji; dla osiągnięcia tego celu Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie konieczne środki zapewniające skuteczność decyzji Komisji;
- 14) do celów pewności prawnej właściwe jest przyjęcie dziesięcioletniego okresu przedawnienia w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie, po upływie którego nie będzie możliwe nakazanie windykacji;
- 15) pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem może mieć skutki w zakresie funkcjonowania rynku wewnętrznego podobne do skutków pomocy przyznanej bezprawnie i w związku z tym powinna być traktowana zgodnie z podobnymi procedurami; w przeciwieństwie do pomocy przyznanej bezprawnie, pomoc, która mogła być świadczona niezgodnie z przeznaczeniem, jest pomocą, która została

wcześniej zatwierdzona przez Komisję; dlatego Komisja nie powinna być upoważniona do użycia nakazu windykacji w odniesieniu do pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem;

- 16) właściwe jest określenie wszystkich możliwości, w których strony trzecie muszą bronić swoich interesów w ramach procedur pomocy państwa;
- 17) zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, Komisja jest zobowiązana, we współpracy z Państwami
- 18) Członkowskimi, do prowadzenia stałego przeglądu wszystkich istniejących systemów pomocy; w interesie przejrzystości i pewności prawnej właściwe jest określenie zakresu współpracy na mocy tegoż artykułu;
- 19) w celu zapewnienia zgodności istniejących programów pomocowych ze wspólnym rynkiem oraz zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, Komisja powinna zaproponować właściwe środki, gdy istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem oraz powinna wsząć procedurę przewidzianą w art. 93 ust. 2 Traktatu, jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie odmawia wprowadzenia w życie proponowanych środków;
- 20) w celu umożliwienia Komisji skutecznego monitorowania zgodności z decyzjami Komisji oraz ułatwienia współpracy pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskim do celów stałego badania istniejących programów pomocowych w Państwach Członkowskich zgodnie z art. 93 ust. 1 Traktatu, konieczne jest wprowadzenie ogólnego obowiązku składania sprawozdań w odniesieniu do istniejących programów pomocowych;
- 21) w przypadku gdy Komisja ma poważne wątpliwości co do tego, czy jej decyzje są stosowane, powinna mieć do dyspozycji instrumenty dodatkowe umożliwiające jej pozyskanie informacji koniecznych do sprawdzenia czy jej decyzje są stosowane; dla tego celu właściwym i użytecznym instrumentem są kontrole na miejscu, w szczególności w przypadkach, gdy pomoc mogła być świadczona niezgodnie z przeznaczeniem; dlatego Komisja musi posiadać uprawnienia do przeprowadzania kontroli na miejscu i musi pozyskać współpracę właściwych władz Państw Członkowskich, gdy przedsiębiorstwo sprzeciwia się takiej kontroli;
- 22) w interesie przejrzystości i pewności prawnej właściwe jest podawanie do publicznej wiadomości informacji o decyzjach Komisji, przy jednoczesnym przestrzeganiu

zasady, że decyzje w sprawach dotyczących pomocy państwa kierowane są do zainteresowanego Państwa Członkowskiego; dlatego właściwe jest publikowanie wszystkich decyzji, które mogą mieć wpływ na interesy zainteresowanych stron, w całości lub w formie skróconej, lub udostępnienie kopii takich decyzji zainteresowanym stronom, jeżeli decyzje te nie zostały opublikowane lub jeżeli nie zostały opublikowane w pełnym brzmieniu; Komisja przy podawaniu do publicznej wiadomości informacji o swoich decyzjach powinna przestrzegać zasad dotyczących tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 214 Traktatu;

23) Komisja w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, powinna mieć możliwość przyjęcia przepisów wykonawczych, ustanawiających szczegółowe zasady dotyczące procedur na mocy niniejszego rozporządzenia; w celu zapewnienia współpracy między Komisją a właściwymi władzami Państw Członkowskich właściwe jest stworzenie Komitetu Doradczego ds. Pomocy Państwa, z którym będzie konsultować się Komisja przed przyjęciem przepisów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „pomoc” oznacza każdy środek, spełniający wszystkie kryteria ustanowione w art. 92 ust. 1 Traktatu;
- b) „istniejąca pomoc” oznacza:
 - I) bez uszczerbku dla art. 144 i 172 Aktu Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, każdą pomoc, jaka istniała przed wejściem w życie Traktatu w odpowiednich Państwach Członkowskich, to znaczy programy pomocowe i pomoc indywidualną, jakie zostały wprowadzone w życie przed i nadal stosowane po wejściu w życie Traktatu;
 - II) pomoc dozwoloną, czyli takie programy pomocowe i pomoc indywidualną, które zostały dozwolone przez Komisję lub przez Radę;
 - III) pomoc uważaną za dozwoloną na podstawie art. 4 ust. 6 niniejszego rozporządzenia lub przed przyjęciem niniejszego rozporządzenia, ale zgodnie z niniejszą procedurą;
 - IV) pomoc uznana za pomoc istniejącą na podstawie art. 15;

- V) pomoc, jaka została uznana za pomoc istniejącą, ponieważ można stwierdzić, że w czasie gdy została wprowadzona w życie nie stanowiła pomocy, a w okresie późniejszym stała się pomocą ze względu na rozwój wspólnego rynku bez wprowadzenia zmian przez Państwo Członkowskie. W przypadku, gdy niektóre środki stają się pomocą po liberalizacji danego działania przez prawo wspólnotowe, środków takich nie uznaje się za pomoc istniejącą po terminie przyjętym dla liberalizacji;
- c) „nowa pomoc” oznacza każdą pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualną, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy;
- d) „program pomocowy” oznacza każde działanie, na podstawie którego, bez dalszego wprowadzania w życie wymaganych środków, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w ustawie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na podstawie którego pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony i/lub w nieokreślonej kwocie;
- e) „pomoc indywidualna” oznacza pomoc, która nie jest przyznawana na podstawie programu pomocowego oraz podlegającą obowiązkowi zgłoszenia pomoc przyznawaną na podstawie programu pomocowego;
- f) „pomoc przyznana bezprawnie” oznacza nową pomoc, wprowadzoną w życie z naruszeniem art. 93 ust. 3 Traktatu;
- g) „pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem” oznacza pomoc, wykorzystaną przez beneficjenta z naruszeniem decyzji podjętej na podstawie art. 4 ust. 3 lub art. 7 ust. 3 lub 4 niniejszego rozporządzenia;
- h) „zainteresowana strona” oznacza którekolwiek Państwo Członkowskie oraz jakiegokolwiek osoby, przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, na interesy których może mieć wpływ przyznanie pomocy, w szczególności beneficjentów pomocy, konkurujące ze sobą przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia handlowe.

ROZDZIAŁ II PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY PODLEGAJĄCEJ ZGŁOSZENIU

Artykuł 2 Zgłoszenie nowej pomocy

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozporządzeń przyjętych zgodnie z art. 94 Traktatu lub innych jego przepisów, zainteresowane Państwo Członkowskie zgłasza Komisji

w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy. Komisja bezzwłocznie informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o otrzymaniu takiego zgłoszenia.

2. W zgłoszeniu zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia wszystkie informacje konieczne dla umożliwienia Komisji podjęcia decyzji zgodnie z art. 4 i 7 (zwanym dalej „zgłoszeniem kompletnym”).

Artykuł 3 Klauzula zawieszająca

Pomoc podlegająca obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 2 ust. 1 nie zostaje zrealizowana do czasu podjęcia przez Komisję decyzji zezwalającej na taką pomoc lub do czasu uznania takiej decyzji Komisji za podjętą.

Artykuł 4 Wstępne badanie zgłoszenia i decyzje Komisji

1. Komisja bada zgłoszenie bezzwłocznie po jego otrzymaniu. Z zastrzeżeniem art. 8, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z ust. 2, 3 lub 4.

2. W przypadku, gdy Komisja po przeprowadzeniu badania wstępnego stwierdza, że środek będący przedmiotem zgłoszenia nie stanowi pomocy, ustalenie to zostaje stwierdzone w formie decyzji.

3. W przypadku, gdy Komisja po przeprowadzeniu badania wstępnego stwierdza, że nie ma żadnych wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, w stopniu, w jakim mieści się on w zakresie art. 92 ust. 1 Traktatu, Komisja podejmuje decyzję, że środek jest zgodny ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „decyzją o niewnoszeniu zastrzeżeń”). W decyzji określone zostaje, który z przewidzianych Traktatem wyjątków zastosowano.

4. W przypadku, gdy po przeprowadzeniu wstępnego badania Komisja stwierdza, że zaistniały wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem, Komisja podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia”).

5. Decyzje określone w ust. 2, 3 i 4 podejmowane są w terminie dwóch miesięcy. Okres ten rozpoczyna się następnego dnia po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia. Zgłoszenie zostaje uznane za kompletne jeżeli w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania lub od otrzymania wszelkich dodatkowych informacji o jakie się zwrócono, Komisja nie zażąda

żadnych dalszych informacji. Okres ten może zostać przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i zainteresowanego Państwa Członkowskiego. W przypadku, gdy jest to właściwe, Komisja może ustalić krótsze terminy.

6. W przypadku, gdy Komisja nie podejmuje decyzji zgodnie z ust. 2, 3 lub 4 w terminie ustanowionym w ust. 5, pomoc uznaje się za dozwoloną przez Komisję. Zainteresowane Państwo Członkowskie może wówczas wprowadzić te środki po uprzednim zgłoszeniu Komisji, chyba że Komisja podejmie decyzję na mocy niniejszego artykułu w terminie 15 dni roboczych od otrzymania zgłoszenia.

Artykuł 5 Wniosek o udzielenie informacji

1. W przypadku, gdy Komisja uznaje, że informacje dostarczone przez zainteresowane Państwo Członkowskie w odniesieniu do środka będącego przedmiotem zgłoszenia na podstawie art. 2 nie są kompletne, może wystąpić z wnioskiem o udzielenie wszelkich koniecznych informacji dodatkowych. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie udzieli odpowiedzi na taki wniosek, Komisja informuje Państwo Członkowskie o otrzymaniu odpowiedzi.

2. W przypadku, gdy zainteresowane Państwo Członkowskie nie dostarczy informacji, o które wystąpiono z wnioskiem w terminie wyznaczonym przez Komisję lub dostarczy informacje niekompletne, Komisja wysyła ponaglenie, przewidujące właściwy dodatkowy termin, w którym informacje mają być dostarczone.

3. Zgłoszenie uważa się za wycofane, jeżeli informacje, o które wystąpiono z wnioskiem nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, chyba, że przed upływem tego terminu, został on albo przedłużony za zgodą zarówno Komisji, jak i zainteresowanego Państwa Członkowskiego, albo jeśli zainteresowane Państwo Członkowskie w należycie uzasadnionym oświadczeniu poinformuje Komisję, że uważa zgłoszenie za kompletne, ponieważ, dodatkowe informacje, o które wystąpiono z wnioskiem, nie są dostępne lub zostały już dostarczone. W takim przypadku, termin określony w art. 4 ust. 5 rozpoczyna się od następnego dnia po otrzymaniu oświadczenia. Jeżeli zgłoszenie uznaje się za wycofane, Komisja informuje o tym Państwo Członkowskie.

Artykuł 6 Formalna procedura dochodzenia

1. Decyzja o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia zawiera podsumowanie odpowiednich kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Komisji odnośnie charakteru pomocowego proponowanego środka i określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Decyzja wzywa zainteresowane Państwo Członkowskie i inne zainteresowane strony do przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

2. Otrzymane uwagi przedstawiane są zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu. Jeżeli zainteresowana strona wystąpi z wnioskiem, ze względu na potencjalną szkodę, jej tożsamość nie zostaje ujawniona zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu. Zainteresowane Państwo Członkowskie może odpowiedzieć na przedstawione uwagi w wyznaczonym terminie, który zwykle nie przekracza jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć wyznaczony termin.

Artykuł 7 Decyzje Komisji o zakończeniu formalnej procedury dochodzenia

1. Z zastrzeżeniem art. 8, formalna procedura dochodzenia zostaje zakończona w formie decyzji zgodnie z ust. 2-5 niniejszego artykułu.

2. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, gdzie jest to właściwe, po dokonaniu przez zainteresowane Państwo Członkowskie zmiany, że środek będący przedmiotem zgłoszenia nie stanowi pomocy, ustalenie to zostaje stwierdzone w formie decyzji.

3. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, gdzie jest to właściwe, po dokonaniu przez zainteresowane Państwo Członkowskie zmiany, że wątpliwości co do zgodności środka będącego przedmiotem zgłoszenia ze wspólnym rynkiem zostały usunięte, stwierdza w drodze decyzji, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „decyzją pozytywną”). W decyzji określone zostaje, który z przewidzianych Traktatem wyjątków zastosowano.

4. Komisja może do decyzji pozytywnej załączyć warunki, na jakich dana pomoc może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem i może ustanowić obowiązki, umożliwiające monitorowanie zgodności z decyzją (zwaną dalej „decyzją warunkową”).

5. W przypadku, gdy Komisja stwierdza, że pomoc będąca przedmiotem zgłoszenia nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, stwierdza w drodze decyzji (zwanej dalej „decyzją negatywną”), że pomoc nie zostanie wprowadzona w życie.

6. Decyzje podjęte zgodnie z ust. 2, 3, 4 i 5 podejmowane są bezzwłocznie po usunięciu wątpliwości, określonych w art. 4 ust. 4. Komisja podejmuje zależnie od możliwości wysiłki w celu podjęcia decyzji w terminie 18 miesięcy od wszczęcia procedury. Termin ten może zostać przedłużony na podstawie porozumienia między Komisją a zainteresowanym Państwem Członkowskim.

7. Po wygaśnięciu terminu określonego w ust. 6, i jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie wystąpi z wnioskiem, Komisja w terminie dwóch miesięcy podejmuje decyzję na podstawie dostępnych jej informacji. Jeżeli jest to właściwe, w przypadku gdy dostarczone informacje nie są wystarczające do ustalenia zgodności, Komisja podejmuje decyzję negatywną.

Artykuł 8 Wycofanie zgłoszenia

1. Zainteresowane Państwo Członkowskie może wycofać zgłoszenie w rozumieniu art. 2 w pożądanym czasie zanim Komisja podejmie decyzję na podstawie art. 4 lub 7.

2. W przypadku, gdy Komisja wszczęła formalną procedurę dochodzenia, Komisja zamyka tę procedurę.

Artykuł 9 Cofnięcie decyzji

Komisja może cofnąć decyzję podjętą zgodnie z art. 4 ust. 2 lub 3, lub art. 7 ust. 2, 3, 4 po udzieleniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu możliwości przedłożenia uwag, gdy decyzja została podjęta w oparciu o nieprawidłowe informacje udzielone w toku procedury, które były czynnikiem decydującym dla tej decyzji. Przed cofnięciem decyzji i podjęciem nowej decyzji Komisja wszczyna formalną procedurę dochodzenia zgodnie z art. 4 ust. 4 art. 6, 7 i 10, art. 11 ust. 1, art. 13, 14 i 15 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ III PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY PRYZNANEJ BEZPRAWNIE

Artykuł 10 Badanie, wnioski o udzielenie informacji oraz nakaz udzielenia informacji

1. W przypadku, gdy Komisja posiada informacje pochodzące z niezależnego źródła, dotyczące domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie, bada informacje bezzwłocznie.
2. W przypadku, gdy to konieczne, Komisja występuje do zainteresowanego Państwa Członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji. W art. 2 ust. 2 i art. 5 ust. 1 i ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.
3. W przypadku, gdy pomimo ponaglenia wystosowanego zgodnie z art. 5 ust. 2, zainteresowane Państwo Członkowskie nie dostarcza wnioskowanych informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję, lub jeżeli dostarcza informacje niekompletne, Komisja może w formie decyzji wymagać dostarczenia informacji (zwanej dalej „nakazem udzielenia informacji”). Decyzja określa jakie informacje są wymagane i wyznacza stosowny termin, w jakim informacje te mają zostać dostarczone.

Artykuł 11 Nakaz zawieszenia lub tymczasowej windykacji pomocy

1. Komisja może, po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienia uwag, podjąć decyzję, nakazującą Państwu Członkowskiemu zawieszenie wszelkiej pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia przez Komisję decyzji w sprawie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „nakazem zawieszenia”).
2. Komisja może, po umożliwieniu zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu złożenia uwag, podjąć decyzję nakazującą Państwu Członkowskiemu tymczasową windykację jakiegokolwiek pomocy przyznanej bezprawnie do momentu podjęcia przez Komisję decyzji o zgodności takiej pomocy ze wspólnym rynkiem (zwaną dalej „nakazem windykacji”), jeżeli zostaną spełnione następujące kryteria:
 - zgodnie z przyjętą praktyką nie ma wątpliwości co do charakteru pomocowego danego środka;
 - oraz
 - wymagane jest pilne działanie;
 - oraz

- istnieje poważne ryzyko wyrządzenia konkurentowi poważnej i nieodwracalnej szkody.

Windykacja zostaje przeprowadzona zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 i 3.

Po skutecznym zwrocie pomocy Komisja podejmuje decyzję w terminie stosowanym dla pomocy będącej przedmiotem zgłoszenia.

Komisja może upoważnić Państwo Członkowskie do powiązania zwrotu pomocy z wypłatą pomocy na podtrzymanie działalności dla zainteresowanej firmy.

Postanowienia niniejszego ustępu mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie wprowadzonej w życie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12 Niezastosowanie się do nakazu

Jeżeli Państwo Członkowskie nie zastosuje się do nakazu zawieszenia lub nakazu windykacji, Komisja jest uprawniona, badając istotę sprawy na podstawie dostępnych informacji, do przekazania sprawy bezpośrednio Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz do złożenia wniosku o przyjęcie deklaracji, że niezastosowanie się stanowi naruszenie przepisów Traktatu.

Artykuł 13 Decyzje Komisji

1. Badanie pomocy, która mogła zostać przyznana bezprawnie skutkuje decyzją na podstawie art. 4 ust. 2, 3 lub 4. W przypadku decyzji o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia, postępowanie zostaje zakończone w drodze decyzji, podjętej zgodnie z art. 7. Jeżeli Państwo Członkowskie nie zastosuje się do nakazu udzielenia informacji, decyzja zostaje podjęta na podstawie dostępnych informacji.

2. W sprawach dotyczących możliwej pomocy przyznanej bezprawnie i z zastrzeżeniem art. 11 ust.

2, Komisja nie jest związana terminem, określonym w art. 4 ust. 5, art. 7 ust. 6 i 7.

3. Art. 9 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 14 Windykacja pomocy

1. W przypadku, gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane Państwo Członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta (zwaną dalej „decyzją o windykacji”). Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

2. Pomoc podlegająca windykacji na podstawie decyzji o windykacji obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydanego zgodnie z art. 185 Traktatu, windykacja zostaje przeprowadzona bezzwłocznie i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym zainteresowanego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że przewidują one bezzwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji Komisji. W tym celu oraz w wypadku postępowania przed sądami krajowymi, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne kroki, jakie dostępne są w ich odpowiednich systemach prawnych, włącznie ze środkami tymczasowymi, bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego.

Artykuł 15 Okres przedawnienia

1. Kompetencje Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają dziesięcioletniemu okresowi przedawnienia.

2. Okres przedawnienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym bezprawnie przyznano pomoc beneficjentowi albo w charakterze pomocy indywidualnej albo w ramach programu pomocowego. Jakikolwiek działanie, podejmowane przez Komisję lub przez Państwo Członkowskie, działające na wniosek Komisji w odniesieniu do pomocy przyznanej bezprawnie powoduje przerwanie okresu przedawnienia. Każde przerwanie powoduje, że okres przedawnienia zaczyna biec od początku. Okres przedawnienia zostaje zawieszony dopóki decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

3. Jakąkolwiek pomoc, w odniesieniu do której upłynął okres przedawnienia uznaje się za pomoc istniejącą.

ROZDZIAŁ IV PROCEDURA DOTYCZĄCA POMOCY ŚWIADCZONEJ NIEZGODNIE Z PRZEZNACZENIEM

Artykuł 16 Pomoc świadczona niezgodnie z przeznaczeniem

Z zastrzeżeniem art. 23, Komisja może w przypadkach pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem wszcząć formalną procedurę dochodzenia zgodnie z art. 4 ust. 4. W art. 6, 7, 9 i 10, art. 11 ust. 1, art. 12, 13, 14 i 15 stosuje się *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ V PROCEDURA DOTYCZĄCA ISTNIEJĄCYCH PROGRAMÓW POMOCOWYCH

Artykuł 17 Współpraca na podstawie art. 93 ust. 1 Traktatu

1. Komisja otrzymuje od zainteresowanego Państwa Członkowskiego wszelkie konieczne informacje do przeprowadzenia przeglądu, we współpracy z Państwem Członkowskim, istniejących programów pomocowych na podstawie art. 93 ust. 1 Traktatu.

2. W przypadku, gdy Komisja uważa, że istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem, informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o opinii wstępnej i umożliwia zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu przedstawienie uwag w terminie jednego miesiąca. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może ten termin przedłużyć.

Artykuł 18 Propozycja właściwych środków

W przypadku, gdy w świetle informacji przedłożonych przez Państwo Członkowskie na podstawie art. 17 Komisja stwierdza, że istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem, Komisja wydaje skierowane do zainteresowanego Państwa Członkowskiego zalecenie zawierające propozycję właściwych środków. Zalecenie może w szczególności zawierać propozycję:

- a) rzeczowej zmiany programu pomocowego;
lub
- b) wprowadzenia wymogów proceduralnych;
lub

- c) wycofania programu pomocowego.

Artykuł 19 Skutki prawne propozycji właściwych środków

1. W przypadku, gdy zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje proponowane środki i informuje o tym Komisję, Komisja stwierdza to ustalenie i informuje o tym Państwo Członkowskie. Państwo Członkowskie staje się związane zgodą na wprowadzenie w życie właściwych środków.
2. W przypadku, gdy zainteresowane Państwo Członkowskie nie przyjmuje proponowanych środków a Komisja, po uwzględnieniu argumentów zainteresowanego Państwa Członkowskiego nadal uważa, że środki te są konieczne, wszczyna postępowanie na podstawie art. 4 ust. 4. Art. 6, 7 i 9 stosuje się mutatis mutandis.

ROZDZIAŁ VI STRONY ZAINTERESOWANE

Artykuł 20 Prawa stron zainteresowanych

1. Każda zainteresowana strona może złożyć uwagi na podstawie art. 6 po decyzji Komisji o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia. Do każdej z zainteresowanych stron, która złożyła takie uwagi oraz do każdego beneficjenta pomocy indywidualnej zostaje wysłana kopia decyzji, podjętej przez Komisję na podstawie art. 7.
2. Każda z zainteresowanych stron może powiadomić Komisję o jakiegokolwiek domniemanej pomocy przyznanej bezprawnie oraz o jakiegokolwiek domniemanej pomocy świadczonej niezgodnie z przeznaczeniem. W przypadku, gdy Komisja uważa, że na podstawie znajdujących się w jej posiadaniu informacji istnieją niewystarczające podstawy do przyjęcia opinii w sprawie, informuje o tym zainteresowaną stronę. W przypadku, gdy Komisja podejmuje decyzję w sprawie dotyczącej przedmiotu dostarczonej informacji, przesyła kopię tej decyzji zainteresowanej stronie.
3. Na wniosek każda z zainteresowanych stron otrzymuje kopię jakiegokolwiek decyzji podjętej na podstawie art. 4 i 7, art. 10 ust. 3 i art. 11.

ROZDZIAŁ VII MONITOROWANIE

Artykuł 21 Sprawozdania roczne

1. Państwa Członkowskie składają Komisji sprawozdania roczne w sprawie wszystkich istniejących programów pomocowych, w odniesieniu do których nie nałożono żadnych szczegółowych obowiązków sprawozdawczych w decyzji warunkowej podjętej zgodnie z art. 7 ust. 4.

2. W przypadku, gdy mimo ponaglenia, zainteresowane Państwo Członkowskie nie złoży sprawozdania rocznego, Komisja może postępować zgodnie z art. 18 w odniesieniu do danego programu pomocowego.

Artykuł 22 Kontrole na miejscu

1. W przypadku, gdy Komisja ma poważne wątpliwości, czy decyzje o niewnoszeniu sprzeciwu, decyzje pozytywne lub decyzje warunkowe w odniesieniu do pomocy indywidualnej są realizowane, zainteresowane Państwo Członkowskie po uzyskaniu możliwości przedstawienia uwag zezwala Komisji na przeprowadzenie kontroli na miejscu.

2. Urzędnicy upoważnieni przez Komisję uprawnieni są, w celu weryfikacji zgodności z decyzją, do:

- a) wejścia na teren wszelkich obiektów oraz nieruchomości danego przedsiębiorstwa;
- b) zwracania się o ustne wyjaśnienia na miejscu;
- c) badania ksiąg i innych dokumentów handlowych oraz wykonywania lub żądania kopii.

Komisja może być wspierana w razie konieczności przez niezależnych biegłych.

3. Komisja informuje zainteresowane Państwo Członkowskie w stosownym czasie i na piśmie o kontroli na miejscu oraz danych osobowych upoważnionych urzędników i biegłych. Jeżeli Państwo Członkowskie posiada należycie uzasadnione zastrzeżenia co do wyboru biegłych dokonanego przez Komisję, biegli zostają wyznaczeni na podstawie porozumienia z Państwem Członkowskim. Urzędnicy Komisji oraz biegli, upoważnieni do przeprowadzania kontroli na miejscu przedstawiają upoważnienie na piśmie, określające przedmiot i cel wizyty.

4. Urzędnicy upoważnieni przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego odbędzie się kontrola mogą być obecni podczas kontroli.

5. Komisja dostarcza Państwu Członkowskiemu kopie wszelkich sprawozdań, opracowanych w wyniku kontroli.

6. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo sprzeciwia się przeprowadzeniu kontroli, nakazanej decyzją Komisji na mocy niniejszego artykułu, zainteresowane Państwo Członkowskie zapewnia konieczną pomoc urzędnikom i biegłym, upoważnionym przez Komisję, w celu umożliwienia im przeprowadzenia kontroli. W tym celu Państwa Członkowskie, po konsultacji z Komisją, podejmują konieczne środki w ciągu osiemnastu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23 Niezastosowanie się do decyzji i orzeczeń

1. Jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie nie zastosuje się do decyzji warunkowej lub negatywnej, w szczególności w przypadkach określonych w art. 14, Komisja może przekazać sprawę bezpośrednio Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 93 ust. 2 Traktatu.

2. Jeżeli Komisja uważa, że zainteresowane Państwo Członkowskie nie zastosowało się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, Komisja może wnieść sprawę zgodnie z art. 171 Traktatu.

ROZDZIAŁ VIII PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 24 Tajemnica zawodowa

Komisja i Państwa Członkowskie, ich urzędnicy i inni pracownicy, włącznie z niezależnymi biegłymi wyznaczonymi przez Komisję, nie mogą ujawniać informacji, w których posiadanie weszli w wyniku zastosowania niniejszego rozporządzenia i które są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Artykuł 25 Adresat decyzji

Decyzje podjęte na podstawie przepisów rozdziałów II, III, IV, V i VII skierowane są do zainteresowanych Państw Członkowskich. Komisja zawiadamia o nich zainteresowane Państwo Członkowskie bezzwłocznie i umożliwia temu ostatniemu wskazanie Komisji, które informacje uważa za objęte obowiązkiem tajemnicy zawodowej.

Artykuł 26 Publikacja decyzji

1. Komisja opublikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich skrócone zawiadomienie o decyzjach, jakie podejmuje na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 18 wraz z

art. 19 ust. 1. Skrócone zawiadomienie zawiera oświadczenie, że kopia decyzji jest dostępna w oryginalnej wersji lub wersjach językowych.

2. Komisja opublikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich decyzje, jakie podejmuje na podstawie art. 4 ust. 4 w ich oryginalnej wersji językowej. W Dzienniku Urzędowym publikowanym w językach innych niż oryginalna wersja językowa, oryginalnej wersji językowej towarzyszyć będzie merytoryczny skrót w języku tego Dziennika Urzędowego.

3. Komisja opublikuje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich decyzje, jakie podejmuje na podstawie art. 7.

4. W przypadkach, gdy stosuje się art. 4 ust. 6 lub art. 8 ust. 2, krótkie zawiadomienie opublikowane zostaje w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

5. Rada stanowiąc jednomyślnie może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji podjętych na podstawie art. 93 ust. 2 akapit trzeci Traktatu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 27 Przepisy wykonawcze

Komisja działając zgodnie z procedurą określoną w art. 29 uprawniona jest do przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących formy, treści i innych szczegółów zgłoszeń, formy, treści i innych szczegółów sprawozdań rocznych, szczegółów dotyczących terminów oraz biegu tych terminów, jak również stopy procentowej, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Artykuł 28 Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa

Tworzy się Komitet Doradczy ds. Pomocy Państwa (zwany dalej „Komitetem”). Komitet składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich a przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.

Artykuł 29 Konsultacje z Komitetem

1. Komisja konsultuje się z Komitetem przed przyjęciem jakiegokolwiek przepisu wykonawczego zgodnie z art. 27.

2. Konsultacje z Komitetem odbywają się w czasie spotkań, zwołanych przez Komisję.

Projekty i dokumenty do rozpatrzenia załączone zostają do zgłoszenia. Spotkanie odbywa się

nie wcześniej niż dwa miesiące po wysłaniu zgłoszenia. Okres ten może zostać skrócony w nagłym przypadku.

3. Przedstawiciel Komisji składa Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wyraża opinię w sprawie projektu, w terminie który może ustanowić przewodniczący w zależności od pilności sprawy, w razie konieczności przez przeprowadzenie głosowania.

4. Opinia zostaje zaprotokołowana; dodatkowo, każde Państwo Członkowskie ma prawo żądać, by jego stanowisko zostało uwzględnione w protokole. Komitet może zalecić opublikowanie swojej opinii w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

5. Komisja bierze pod uwagę w możliwie największym stopniu opinię przedstawioną przez Komitet. Komisja informuje Komitet o sposobie, w jaki jego opinia została wzięta pod uwagę.

Artykuł 30 Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 marca 1999 r.

W imieniu Rady

G. VERHEUGEN

Przewodniczący